Kjære leser

Lars Mehlum
redaktør

Ansatte i kommunale helse- og omsorgstjenester spiller en nøkkelrolle i å forebygge, avdekke og intervensere ved selvmordsfare.

SUICIDAL ATFERD har mange årsaker og berører mange ulike grupper i samfunnet. Effektiv selvmordsforebygging må derfor bruke et mangfold av strategier og tilnærminger på flere samfunnsnivåer – og det bør skje samtidig slik at vi kan få synergi-virkninger. Noe av forebyggingen kan skje gjennom å endre lovgivningen, for eksempel ved å begrense tilgangen til skytevåpen ved å innføre krav til låsbare våpenskap i våpenforskriften. Den kan også skje ved å drive folkeopplysning gjennom skoler, arbeidsplasser og massemedier. Men mye av det forebyggende arbeidet må likevel skje lokalt overfor enkeltpersoner og deres nærmeste. Ansatte i kommunale helse- og omsorgstjenester spiller derfor en nøkkelrolle i å forebygge, avdekke og intervensere ved

selvmordsfare. Heldigvis har vi godt utbygde tjenester i de fleste kommuner. Likevel er det en utfordring at flinke medarbeidere i disse tjenestene som regel ikke er spesialkompetente i forebygging av selvmord. Og selv om de hadde slik kompetanse, vil forebygging av selvmord alltid være bare en liten del av deres samlede virksomhet og dermed kan det bli vanskelig å bygge opp tilstrekkelig med erfaring. For de mange tjenesteytere som har behov for lett tilgang på råd og veiledning om håndtering av selvmordsproblematikk er det derfor gode nyheter at Helsedirektoratet nå har utgitt veiledende materiell om forebygging av selvmord og selvskading og gjort det lett tilgjengelig på sine nettsider. En arbeidsgruppe bestående av nasjonale og regionale kompetansemiljøer og tjenesteutøvere har stått bak utarbeidelsen av materialet som stadig utvides og holdes oppdatert. Nå gjelder det at materialet blir brukt! I dette nummeret av Suicidologi kan du lese mer om det veiledende materialet og hvordan det kan brukes.